

elképzelés vagy metafora. Mindaz, amit ezekről a kérdésekről elmondhatunk, csupán hasonlat vagy példázat. A valóságot nem tudjuk felfogni képességeinkkel. De megpróbálhatjuk kiszűrni a rossz hasonlatokat és példázatokat. Az imádság nem gépezet. Nem varázslat. Nem Istennek adott tanács. Mint egyéb tetteinkben, az imánkban sem szakadhatunk el a folytonosan bennünk ható Istentől, hiszen minden véges ok csupán benne képes működni.

Még balgább volna azt gondolni, hogy azok, akiknek az imája meghallgatásra talál, a trón körül álló befolyásos emberek volnának. Krisztus visszautasított imádsága a Gecsemáné-kertben éppen eléggé meggyőző ezzel kapcsolatban. S nem merem elhallgatni azt a megdöbbentő gondolatot sem, amit egyszer egy igen tapasztalt kereszténytől hallottam: „Sok csodálatos ima meghallgatást láttam és hallottam. De azok rendszerint a megterés előtt vagy közvetlenül utána történtek. Ahogy a keresztény élet előrehalad, egyre ritkulnak az ilyen esetek. S a visszautasítás nemcsak gyakoribbá válik, hanem egyre félreérthetlenebbé s egyre nyomatékosabbá is.”

Isten tehát cserbenhagyja azokat, akik a leghűségesebben szolgálják? Nos, aki a legodaadóbban szolgálta őt, az kínhalála előtt így sóhajtott fel: „Miért hagytál el engem?” Amikor Isten emberré lesz, őt vigasztalja meg a legkevésbé Isten, éppen a legnagyobb szükségében. Itt olyan titok rejlik, amit nem volna bátorságom föltárni, még ha tudnám is. Az olyan halandók tehát, mint mi, még ha néha minden reményen és valószínűségeken túl is meghallgatásra találnak is az imádságaink, inkább ne vonjunk le elhamarkodott következtetéseket a magunk javára! Ha erősebbek volnánk, talán kevésbé gyöngéden bánnanak velünk. Ha bátrabbak lennénk, talán sokkal kevesebb segítséggel is elküldenének bennünket oda, ahol jóval reménytelenebb állásokat kellene védelmeznünk ebben a nagy háborúban.

MIT GONDOLNAK A LELKIPÁSZTORRÓL?

Ezt a kérdést tették fel *Bacsó Benjámín* és *Kovács Dániel* baptista lelkipásztorok baptista fiataloknak egy kérdőívben. Így számoltak be az eredményről:

Négy nap alatt 260 értékelhető válasz született. Arra voltunk kíváncsiak, hogy a mai fiatalok (hiszen főleg őket céloztuk meg) miként gondolkodnak a lelkipásztorokról. A válaszadók 85%-a kifejezetten szereti és tiszteli a lelkipásztorát. Ennek a számnak nagyon örültünk, mert éppen az egyik barátunk mondta, hogy „a lelkipásztorok általában a gyülekezet 10%-a miatt szoktak megterhelődni és kénytelenek váltani” – úgy látszik igaza volt. Milyen jó, hogy van 85%, akik kérik és várják, hogy velük és értük dolgozzunk!

A válaszadók zömében 15–39 év közöttiek így nem csoda, hogy nagyon sokra értékelték az online elérhetőséget a lelkipásztornál, meglepő módon azonban a közösségimédia-aktivitással kapcsolatban közömbösek. Nem tudták eldönteni, hogy fontos vagy sem mindössze 11% tartja nagyon fontosnak, hogy aktív legyen a közösségi médiában a lelkipásztor.

Az egyik legizgalmasabb kérdés az volt, hogy „Szerinted mivel tölti a legtöbb időt a lelkészed munkája során?”. A válaszadók közel 75%-a az igehirdetésre való felkészülést írta első helyen. Voltak néhányan, akik megemlítették a családlátogatást, lelkigondozást, sőt igen sokan a szervezést, adminisztrálást is. Ez a kép azért érdekes, mert arra világít rá, mit látnak gyülekezetünk tagjai a munkánkból. Ha összevetjük, hogy mit várnának el a lelkésztől, akkor pedig azt látjuk, hogy a legtöbb válaszadó szerint hangsúlyosabbá kellene tenni a lelkési beszélgetéseket (egyéni, családi, házaspári) a „munkaidőben”.

A másik fontos kérdés a hitelességre vonatkozott. A válaszadók válaszai teljesen egybecsengnek az 1Tim 3,2–7 és a Tit 1,6–9 által megírtakkal. Rendkívül fontos nekik a személyes példamutatás, 42% ezt jelölte meg első helyen. Meggyőzően sok szavazatot kapott a család és annak vezetése mint a hitelesség kritériuma.

Érdekelt bennünket, hogy a válaszadók mely tulajdonságokat látják jónak a lelkészükből. Igen nagy volt a szórás, de a következő tulajdonságokat igen sokan írták: kedves, türelmes, segítőkész, őszinte, megértő, humoros, közvetlen, nyitott. Amikor pedig azt kérdeztük, hogy mely tulajdonságban kellene fejlődni a lelkészeknek, jóval egyértelműbben ezeket a területeket nevezték meg a válaszadók: vezetés, időbeosztás, kommunikáció, szervezés, pontosság, határozottság, lelkigondozás.

Az eredmények elgondolkodtatóak! Köszönjük az őszinte válaszokat, és reméljük, hogy hasznát veszik ezen összegzésnek lelkipásztorok, gyülekezetvezetők, elöljárók, presbiterek és gyülekezeti tagok.

Forrás: gyulekezetvezetes.blog.hu

